

Dit scheepsjournaal is geschreven door de zeezeiler Fred Bender aan boord van de zeillogger 'Tecla' van Jaap en Jennie uit Zwartsluis.

De voorbereiding van de reis begint al in maart 1998.
Invullen van het boekingsformulier en faxen naar de Zeilvaart.
Het wordt wederom een dubbele reis.
Het vliegkaartje voor de heenreis kan ik niet bij de Zeilvaart bestellen.
Dit heb ik dan ook extern gedaan bij een door hun aanbevolen reisbureau.
De vertrekdatum is gesteld op 24 juni. vlucht HV 603 met Transavia naar london -Gatwick.
Vandaar gaat de vlucht verder naar Inverness.
Daar ligt ook de Tecla.
Een taxi moet mij aan boord brengen.

Dit jaar laat ik voor het eerst mijn trouwe metgezel, de slaapzak thuis.
Ik huur een dekbed met hoes aan boord van de Tecla.
Dat geeft dan enige ruimte voor andere zaken die voor deze dubbele reis mee moet.
Ik wil niet om een primair iets als een handdoek of trui of een spijkerbroek willen bekribbelen.
De tocht is lang, de vochtigheid kan dat ook zijn.
Het is armoede als hieraan een gebrek is.
De bagage is dan toch gesloten, en verdeeld over de koffer en de tas.
Het onafscheidelijke karretje gaat ook weer mee.
Op schiphof blijkt dat die extra ruimte ook extra weegt.
Alles totaal 28 kg en kost fl. 30, maar daar is niets aan te doen.
Een hint van de balie: meldt bij boeken van een vlucht gelijk dat er meer dan standaard gewicht aan bagage meegaat, dan kan er mogelijk een hogere vrijdom gekocht worden. (Iets om te onthouden voor een volgende keer.)

Bij de vertrekpier d46 van het vliegtuig ontmoet ik mijn reisgenoot Michiel.
Samen reizen we dan naar Inverness
Het vliegtuig is een boeing 737-300 welke zich met 700 km/h zich naar de eindbesremming spoed.
Buiten vriest het 20 graden , op de grond is het 19 gr. C.
Daar aangekomen maken we eerst onze reservatie voor de doorgaande vlucht in orde, alvorens ons aan de versnaperingen te goed te doen.
Ook wordt er no geld gewisseld en wat 'leesvoer' ingeslagen, in de vorm van een Amerikaans-engels boek , (zie beschrijving van 08 juli)
Volgens dienstregeling vertrek
De aankomst van het vliegtuig te Inverness loopt ook via het schema.
Wat niet volgens schema loopt is de aanwezigheid van mijn bagage (wordt niet aangetroffen.)
IK doe terstond aangifte van de vermissing en geef aan dat de aflevering aan boord van het schip in de haven dient te geschieden.
's-avonds wordt er via de gsm van jaap navraag gedaan en de juiste locatie van het schip doorgegeven aan Brittish Airways. Hopende op betere tijden op

DONDERDAG, 25 JULI 1998

Komt dit niet op tijd binnen dan dient de aflevering in de volgende haven te geschieden.
Zo niet, dan zal ik het hoogst noodzakelijke nieuw aan moeten schaffen op kosten van mijn reisverzekering.
Tijdens mijn verblijf op zee stel ik enige eisen aan het persoonlijk comfort.
Daardoor heb ik allerlei speciale dingen bij me die niet snel te vervangen zijn in een dag.
Ik ben ook niet van plan om armoede te lijden aan boord wegens gebrek aan zaken waarvan ik de wenselijkheid door jarenlange ervaring heb vastgesteld.
Zo nodig overweeg ik mijn 2de reis met de Tecla op kosten van de verzekeringsmaatschappij. te annuleren. (Ergernis is niet te vergoeden)
Na 15 dagen gaat deze groep bij Bantry van boord op woensdag 08 juli.

Zelf blijf ik tot zondag 19 juli aan boord, tot Dingle.
De terugtocht gaat dan via een 2,5 uur durende bustocht naar Shannon, vandaar met een directe vlucht naar Amsterdam.

Donderdag 25 juni.

s-morgens weer contact gehad met de luchthaven.

Nog geen positief resultaat geboekt.

Kennis gegeven dat ik aan boord van een schip zonder faciliteiten zit.

Kennis gegeven wat de volgende havenplaats is om de bagage af te leveren.

De tocht door het Caladonich kanaal neemt een aanvang...

De waterweg bestaat uit een aantal natuurlijke meren en een aantal verbindende waterwerken, zoals kanalen en veel sluisdeuren (29 stuks om precies te zijn).

De bergen voeren veel water af naar de meren.

Bij loch Oich is het hoogste punt met 32 meter water boven zeeniveau.

Diverse sluizencomplexen zorgen ervoor dat schepen worden geschut naar het andere

niveau.

De tocht begint bij Inverness.

Elke sluissectie hier bestaat uit 2 tot 5 achterelkaar geschakelde deuren, welke per stuk wel 5 meter verschil 'wegwerken'.

Om 13 uur zijn we de eerste sectie sluizen die parallel loopt aan de rivier Ness gepasseerd en varen Loch Douchfour op.

Om 15 uur gaan de zeilen voor het eerst omhoog terwijl ik een middagdutje doe.

Het regent wat, en ik heb toch geen regenkleding beschikbaar momenteel om naar buiten te gaan.

Bij het zeilen hijsen blijf ik niet gemist te zijn. (houden zo, ik ben na mijn ziekte van begin juni niet helemaal in conditie voor zwaar lichamelijke arbeid.) De wind is te beperkt, de zeilen gaan grotendeels, op het grootzeil na weer naar beneden.

Na loch Dochfour komen achter een volgens de volgende waterwegsecties:

loch Ness

river Tarff

Kitra lock, cullochay lock

loch oich

great glen water park

laggan locks

loch lochy, river lochy

Aan het einde (aan de zuidwestelijke kant) ligt dan de plaats fort William.

's-avonds leggen we aan bij fort Augustus, aan de noordzijde van loch Ness, vlak bij de ingang van een sluizencomplex van 5 achterelkaar geschakelde deuren... Per deur is zeker 4 meter verval.

'Nessie' hebben we niet gezien vandaag, andere keer beter.

s-avonds genieten we de gemeenschappelijke avondmaaltijd.

Na 21 uur gaan we met een aantal mensen het dorp in. We strijken uiteindelijk na een wandeling neer in een 'pub' waar we van het buitenlands vocht (bier/wishky) genieten.

Na 23 uur gaan we weer Tecla- waards.

Daar wordt nog e.e.a. nagepraat, maar uiteindelijk legt iedereen het hoofd te ruste.

vrijdag 26 juni 1998.

We liggen beneden de sluis...

Om 08 uur krijgt jaap de schipper toestemming om in de eerst kolk binnen te varen. Het zijn 5 secties van ca. 2 meter verval per stuk.

Het schutten gaat heel efficiënt, en duurt totaal 75 minuten.

Dan komen we na loch Ness in loch Oich.

We komen nog vele sluizen en wat bruggetjes onderdoor.

Wegens de dienstregeling van de laatste sluis naar zee halen we dit vandaag niet meer. We liggen dus bovenaan de sluis, en het verval is enorm.

Om de waterdruk te kunnen weerstaan bestaat de sluis dan ook uit 8 in cascade geschakelde deuren.

Ik koop mijn eerst 5 kaarten met een overzicht van dit complex.
Jaap en Jennie doen nogmaals een duit in het zakje richting de
luchtvaartmaatschappij om de koffers naar Schotland te krijgen. (ze zijn
uiteindelijk wel gevonden te London.)
Het kost wat overredingskracht om dit voor elkaar krijgen, maar Britt. Airways
gaat toch 'overstag'.
In de loop van de avond wordt inderdaad mijn bagage afgeleverd aan boord.
Alleen het bagagekarretje is zoek, Ik koop we een nieuwe als ik thuis ben.
Jeanine (mijn vriendin) heeft nog wel een ander die tijdelijk gebruikt kan
worden als ze me op zondag 29 juli komt ophalen van Schiphol.
De gehele groep heeft al de dagen met mij meege-leeft en zijn ook blij dat alles
weer ten goede is gekeerd.

zaterdag 27 juni 1998.

Om 08 uur gaat we door de sluisen naar beneden.
8 sluisdeuren met totaal 19 m verschil.
Aan het eind van het kanaal is uiteindelijk de zeesluis, met weinig verval.
We varen nu loch Linnhe binnen die ons naar open water moet brengen.
Het wordt een heerlijke zeildag met veel kruisen,
Aan het eind van de dag komen we aan in de plaats Oban.
Daar gaan bij een wandeling door de hoofdstraten ook de eerste kaarten op de
bus. 's-avonds wordt er later nog gezellig wat geconverseerd.

zondag 28 juli 1998.

Om 08.30 uur zoals gewoonlijk het ontbijt.
Na het doen van boodschappen (brood) wordt er vertrokken uit de haven van Oban.
In het begin is dit regenachtig en kil.
Later is het wel droog met een zonnetje, maar het blijft wat kil.
we maken een zeiltocht van wel 45 zeemijl waarbij van de passagiers een
actieve inzet vereist wordt.
We komen aan te fort Ellis, alwaar we voor anker gaan.
Vandaag gaan we na het eten niet meer naar de wal.

Maandag 29 juni 1998...

vandaag heb ik corvee, er is vandaag een 'vrij' ontbijt, (tussen 08.30 en 10
uur). Ik zal wel met de laatste tender naar de wal gaan. (Fort Ellis).
De Tecla gaat toch de haven in, naast de ferry.
Ik ga een wandeling maken met Agje. Er hoeft niet met boodschappen doen
geassisteerd te worden.
Een paar andere schepelingen gaan een bezoek aan een wiskey-stokerij brengen.
's-avonds wordt een aanvang genomen met de oversteek naar Ierland.
ik krijg de 00-04 en 12-16 wacht.
23.30 uur ga ik naar boven voor de wacht.
Het is korte vreugde, een half uur later is het al 'feest' de chili-con-carne
gaat over de reling.

Dinsdag 30 juni.

Ik krijg terstond dispensatie tot het doen van de wachtdienst, en begeef me naar
m'n kooi. Zelfs beneden houd ik het af en toe niet uit.
Een paar slokken water gaat er na enige tijd zelfs uit.
Ik blijf zo goed als de gehele dag benedendeks, een kwartiertje ben ik even
boven geweest, maar begeef me daarna weer snel naar beneden.

woensdag, 01 juli

Ik voel me weer wel, en begeef me om 08.30 uur naar dek, na me eerst
natuurlijk goed aangekleed te hebben.
Ongeveer 12 uur liggen we voor de rede van de Ierse plaats Aron.
We gaan aan land, en om onze tijd zo goed mogelijk te besteden besluiten we een
rondrit met een busje te gaan maken. De tocht gaat over het hele eiland.
Er wordt o.a. gestopt bij een nu in verval geraakt middeleeuws kerk met een nog
in gebruik zijnde begraafplaats.

De oudste sporen hier blijken uit de romeinse tijd te stammen.
We worden onderweg bij een restaurant annex souvenirzaak afgezet.
Daar is ook een toegangsweg naar een 30min. gaans aanwezig zijnde prehistorisch vestingwerk.
Dit is heel indrukwekkend dat alles nog in tact is gebleven.
Het zijn totaal 3 concentrische wallen van vele meters dikte die van rotsblokken gestapeld zijn.
En muurtjes stapelen daar zijn ze in deze streek erg bedreven in.
Na afloop van de wandeling wordt er nog een drankje in het restaurant gedronken en wat An-sightkaarten aangekocht voor de achterban.
De tocht gaat daarna verder, en we worden weer bij het schip afgezet.
Daarna gaan een aantal schepelingen kaarten schrijven op een terras aan de haven.
Aangekomen aan boord wordt er eerst heerlijk gedoucht.
Jennie heeft vandaag weer veel werk gemaakt van de maaltijd, met heerlijk lamsvlees dat ca. 5 kwartier in de elektrische oven moet op de hoogste stand (ca. 180 gr. C).
Mijn lieve Jeanine was zo lief om 2 doosjes kaarsen model waxinelichtjes groot en klein in mijn bagage te stoppen met zeemansmotieven.,
Ik heb er een paar beschikbaar gesteld om aan tafel te branden en natuurlijk vermeld hoe ze in mijn tas gekomen zijn.

Donderdag, 02 juli 1998.

08.30 uur ontbijt. (Haven van Aron)

Jaap heeft een 'handeltje' gedaan met een visser door vis tegen flessen wijn o.i.d. te ruilen.

De visser was ons goed gezind en gul.

Dit leverde een emmer vol soort kreeftjes op, maat zeer grote garnalen. en ca. 15 makrelen, schol wijting en nog wat andere soorten vis op.

Pieter de maat van Jaap de schipper is de gehele morgen doende geweest om alles schoon te maken en te fileren. (Dat kan hij perfect)

Minstens 1 dag zal er vis op het menu staan.

De kreeftjes kunnen wel in salade en op toast genuttigd worden als deze eerste kort gekookt worden.

En vissoep zal ook wel eens voorkomen de komende dagen, gemaakt van de koppen en de schoongesneden visgraten s- avonds komen we bij een ankerplaats bij het gehucht Caugholt aan voor de overnachting.

vrijdag 03 juli

Vertrek van Caugholt naar de plaats Fenit bij de plaats Trallee.

Wegens de ondiepte kunnen we met de Tecla niet verder komen dan hier.

Met een bus begeven we ons naar Trallee. In een pub staat de voetbalwedstrijd italie - Frankrijk aan. De laatstgenoemde wint na strafschoppen.

We hebben een drankje gedronken in de pub, wat rondgewandeld, en daarna met de taxi retour naar de Tecla. (Met z'n 3-en in een taxi)

s-avonds gezellig aan boord doorgebracht, Jeanine per telefoon bijgepraat, kennis genomen van alle nieuwtjes van het thuisfront.

zaterdag, 04 juli

We vertrekken van Fenit voor een reis met een nog onbepaalde bestemming.

De weerberichten zijn niet eenduidig, en is sterk afhankelijk hoe e.e a met de windrichting, mist etc. uitpakt.

Na een mooie zeetocht komen we uiteindelijk aan bij de rede van Venry.

Deze plaats ligt aan de zelfde baai waar ik op 19 juli a.s. van boord ga., maar daar moet ik even nog niet aan denken....

Vandaag had ik corveedienst, hetgeen inhoud dat ik om 08 uur present dien te zijn voor het gereed maken van het ontbijt voor alle schepelingen.

Tussen het ontbijt en de lunch is er nog een koffie/ theeronde.

Voor de lunch worden wel 3 broden gesmeerd en belegd met een diversiteit van beleg, vleeswaar en zoetigheid en kaas.

Jennie had nog champignonsoep gemaakt dat gretig aftrek geniet.

De corvee ronden wordt dan door opruim/ afwasacties afgesloten.
Een goede organisatie van de huishouding is beslist noodzakelijk voor een groep van 20 opvarenden, anders wordt het een rommeltje.
Na het avondeten gaat iedereen behalve 3 personen naar de wal om het nodige Ierse geestrijk vocht en gezelligheid tot zich te nemen.
Wat ook meespeelt is het voetballen in Frankrijk.
Iedereen die een radio bij zich had, en interesse voor voetbal heeft vanmiddag geluisterd naar Nederland - xxxx. die met 2-1 gewonnen werd.

zondag, 05 juli 1998.

Na het ontbijt vertrekken we van de rede van Ventry naar open zee.
De tocht loopt via diverse 'rotstuintjes' die voor de kust liggen.
De wind komt uit een gunstige richting, de koers is goed te bezeilen.
Op een van de rotseilanden onderweg huist een Jan van Genten kolonie van naar schatting 20.000 dieren.
De rots ziet geheel wit van de dieren en hun uitwerpselen.
Op een andere rots is een ruïne van een oude gietijzeren vuurtoren aanwezig waarvan de koepel in een storm van ca. 1875 is afgebroken.
Jaap roept nu alle schepelingen in vergadering bijeen omtrent de verdeling van de nog resterende tijd.

Vanavond komen we nog aan op de Ankerplaats Dunboy castle.

Morgen, 06 juli moeten we aan het einde van de morgen in Castletown zijn voor het doen van inkopen.

Vanavond staat er de vis op het menu die afgelopen donderdag bij de visser geruild werd voor wijn.

Het was heerlijk verse wijting, die perfect smaakte met een salade en aardappelpuree. We hebben gesmuld van de vis.

In Nederland wordt deze vissoort alleen aan de kat verstrekt, maar dit is eigenlijk onterecht (mits deze vers is, en goed wordt toebereid)

maandag 06 juli 1998

Vandaag een 'vrij' ontbijt, de laatste die gaat eten moet het corvee doen was het devies.

Een aantal vroegelingen waren om 08.30 uur al op en zijn naar de wal geweest met de tenderboot met buitenboordmotor.

De afstand tot de plaats waar we boodschappen moesten doen is niet zo groot.

Een paar mensen hebben de afstand van 4 km te voet gedaan over een divers soort van terrein.

Het schip was er veel eerder en kwam ca. 11 uur in Castletown aan.

De eerder geschreven kaarten gaan hier op de bus.

Gelijk nog maar wat kaarten van de streek hier gekocht om vanavond te gaan schrijven.

Vandaag is het voor de overige passagiers de voorlaatste zeildag.

We zijn zeer aan ons trekken gekomen vandaag met veel zon en wind uit een geschikte richting.

Aan het eind van de middag komen we aan bij de rede van Glengennif.... waar we voor anker gaan. s-avonds blijven we aan boord.

Overdag hebben Pieter, de maat Jaap en de schipper jaap gewerkt aan de buitenboordmotor, die kuren heeft.

Na noeste arbeid is alles in orde gekomen.

dinsdag, 07 juli 1998

vandaag wordt er met een gerepareerde buitenboordmotor die weer als een zonnetje loopt

naar de wal gegaan. Daar wordt als verrassing voor Jeanine [mijn partner] een Ierse wissle (fluit) gekocht met een begeleidend boek en een cassette met songs.

Jeanine heeft aspiraties om komend jaar altfluit te gaan studeren aan de Joke Smitschool (school voor volwassenen te Amsterdam)

Om 12 uur gaat we op de motor op weg naar Bantry waar we tijdelijk aanleggen op een visserijsteiger.

Daar wordt een 'handeltje' gedaan tussen een paar emmertjes mosselen en een fles Ierse wijn.
Gedurende de middag heeft Jaap de schipper zich bezig gehouden om de mosselen schoon te maken en te koken.
Dat wordt dus smikkelen geblazen komende dagen.
's-avonds wordt er in een restaurant de laatste gemeenschappelijke avondmaaltijd genoten.
Ik kies een steak met champignons, en chips (zeer grove soort patat), wat fantastisch smaakt.
Deze avond wordt ook de de halve finale Nederland Brazilië gespeeld in Frankrijk, welke door laatstgenoemd land door strafschoppen nemen gewonnen wordt.

woensdag, 08 juli 1998.

Na dit nachtje slapen is het voor de meeste schepelingen de laatste dag. Afscheid nemen doet zeer, doch dit feit is reeds lang van te voren bekend, dat na 2 weken met elkaar 'lief en leed' gedeeld te hebben dit ooit zal plaatsvinden.

11 schepelingen gaan met hun omvangrijke bagage in het te kleine busje. Na een bustocht van ca. 3 uur moeten ze op Shannon-airport aankomen.

Ze moeten het vliegtuig van 15 uur naar Schiphol halen.

Ik maak me voor Jaap en Jennie verdienstelijk door m'n handen uit de mouwen te steken, om het schip gereed te maken voor de ontvangst van de nieuwe schepelingen.

Nadat de bus is vertrokken en er niets meer voor mij te doen is, ga ik met Dirk die ook in Amsterdam woont, en Inga uit Duitsland een wandeling door de buurt maken.

Bantry ligt tussen de heuvels, we kiezen een weg die naar boven gaat.

Na een omtrekkende beweging komen we uiteindelijk aan de top. Daar genieten we van het mooie uitzicht beneden, waar we ook de Tecla zien liggen. voor anker in de haven.

(De mosselenvissers hebben momenteel de steiger voor zich zelf nodig.)

Op de terugweg belanden we weer in de plaats in het dal.

Van al dat geklim hebben we trek gekregen, en we nuttigen een gemeenschappelijke lunch.

Daarna gaan we richting van de steiger waar de Tecla voor anker ligt.

We worden door de maat van Jaap de schipper (die ook Jaap heet) aan boord gebracht.

30min. later komt ook Jennie naar de steiger.

De supermarkt heeft alle gekochte boodschappen daar ook afgeleverd.

Er staat enige zeegang, het kost wat moeite om langs zij van de Tecla te komen. Jaap de schipper draait het schip (dat voor anker ligt) zodanig dat er maximale luwte ontstaat.

Met vereende krachten worden de grote dozen met boodschappen veilig aan boord van de Tecla gebracht.

Vanaf nu is het wachten op de bus met de 'verse' schepelingen en de nieuwe bemanning.

Pieter en de maat Jaap gaan ook van boord.

Nu heb ik tijd voor mezelf om mij te buigen over het redigeren van het scheepsjournaal van tot nu.

Toen ik op de heenreis in London was heb ik op de luchthaven een Amerikaans boek aangeschaft om te lezen tijdens de reis.

Het boek is geschreven door Garrison Keilor met de titel 'radio romance' en handelt over het wel en wee van het omroepstation WLT uit Minneapolis, uitzendende op een frequentie van 770 kHz .

Het station werd opgericht door de Noorse immigrantenbroers Roy en Ray Soderbjergs in 1926 om hun geopende restaurant te promoten.

Het radiostation dat steeds meer luisteraars trekt werd uiteindelijk hun kerntaak en werd het restaurant wordt verkocht.

Het boek handelt over de wetenswaardigheden wat er al zo nodig is om een radiostation circa 12 uur per dag in de lucht te houden tot het eind van de 40-

er jaren als de televisie steeds meer aandacht gaat vergen, en de populariteit en aandacht van de luisteraars worden afgeleid.
Ik heb gedurende de eerste reis vele prettige uren doorgemaakt om dit (Engelstalige) boek te lezen.

woensdag 08 juli 1998.

Wegens de activiteiten van de garnalenvissers hielt Jaap de schipper de Tecla voor anker in de haven. Dit om de vissers volledig ruimte te geven.
Aan het eind van de middag ben ik samen met Jaap en Jennie aan boord.
Om de nieuwe schepelingen op een prettige wijze aan boord te ontvangen legt Jaap de Tecla tegen de wal.
De wind is deze middag flink aangewakkerd, daarom vertrouwt Jaap de zaak niet.
Wegens de vorm van der steiger (de zijkant) waar we tegen komen te liggen is er geen mogelijkheid om een tros aan de kopzijde te plaatsen.
Jaap instrueert mij om te assisteren om het anker uit te brengen en daarna achteruit te varen totdat het schip aan de steiger ligt.
Het anker blijkt goed te houden, Jaap trekt met de lier het anker strak.
De schepelingen die met de bus van het vliegveld gekomen zijn worden door Jaap hartelijk welkom geheten aan boord.
De eerste kennismakingsronde neemt een aanvang.
Aan de stem herken ik Barbera uit Amsterdam die ik 2 jaar geleden (1996) op de kanaaleilanden heb ontmoet. Het schip is deze reis niet volgeboekt.
Jaap heeft daartoe om de opengebleven plaatsen op te vullen een aantal privé-vrienden uitgenodigd om eens mee te varen met een zeelogger.
Aan tafel kom ik met Jan in gesprek die met z'n vrouw Monica en zoon Rens aan boord is. Jan blijkt mij al eens eerder ontmoet te hebben.
We lopen de gemeenschappelijke punten na.
Ook de gebroeders Looemeier blijkt Jan te kennen bij naam.
Jan is de schipper/eigenaar geweest tot 4 jaar terug (1994) van het schip Najade waar ze zelfs op hebben gewoond en zelf onder zeil gebracht te hebben.
Nu "valt het kwartje", Ik ben in het voorjaar van 1989 met Jeanine aldaar aan boord te zijn geweest in de haven van Groningen.
Toen waren we voor een voorjaar vakantie in Groningen of Drente.
Daar Jan en Monica hun vaargebied op de waddenzee hebben was dat niet mijn bedoeling, en heb toen in 1982 geen reis geboekt bij Jan.
Zoals bekend ben ik toen met Jaap en Jennie "in zee" gegaan en heb toen een vakantie in Denemarken met hun meegemaakt.
1989 dat was toen de eerste zeereis van een lange serie.
's-avonds stond er mosselen met salade en heerlijke sauzen en stokbrood op het menu. Dit is een niet alledaagse maaltijd voor mij.
Na eerst kennisgenomen te hebben hoe de overheerlijke en zeer verse mosselen uit de schaal te krijgen waren ben ik gaan "smikkelen en "smullen"
De maaltijd werd met Irish coffe afgesloten.

donderdag 09 juli 1998.

Het is al 00.30 uur Ned. tijd als ik Jeanine ga bellen na een wandeling naar het dorp.
Alles blijkt goed te gaan, en verneem de laatste nieuwtjes.
Ik overleg met Jeanine hoe te handelen met de binnengekomen post voor mij.
Ik vertel ook over de Najade.
Na afloop loop ik weer naar het schip en leg mijn hoofd te rusten.
Ik moet er weer bij tijds uit (08 uur) want ik heb corveedienst samen met Dirk.
Na afloop van het ontbijt gaat iedereen nog z'n gang, zoals geld halen uit de "flappentap"
Deze zijn hier een schaars artikel, en alleen in de grotere plaatsen zijn er een of meer banken die over deze faciliteit beschikken.
In de andere gevallen is het alleen mogelijk om cheques of ander bankpapier om te wisselen in Iers geld. Ik schrijf fluks nog een aantal kaarten die ik in voorraad heb en breng ze ter post.
Tegen 12 uur gaan de trossen los en het anker op, de eerste zeilinstructies volgen.

Er wordt naar Glengarif gezeild, alwaar we voor de rede voor anker gaan. De schepelingen die behoefte hebben om aan land te gaan worden met de tenderboot naar de wal gebracht. Er wordt nu een mastje en een zeiltje op het tenderbootje gezet. Monica en Jan gaan samen een tochtje maken na een nabijgelegen eilandje waar zich een zeehondenkolonie bevind. Op de terugweg valt de wind weg, er moet nu geroeid worden teru naar de Tecla.

vrijdag, 10 juli 1998.

[zeiltocht van Glengarif naar Castletownbere-haven.)

We vertrekken van de rede van Glengarif, eerst een stukje op de motor.

Daarna gaan alle hoofdzeilen omhoog.

De wind is onstabiel in sterkte.

Er wordt een rif in het grootzeil gestoken wegens windkracht 6.

We hebben een heerlijke zeildag, de corveedienst vandaag met Ad loopt op rolletjes wat organisatie betreft.

We komen aan in de haven van Castletown-berehaven aan waar ik de vorige reis ook al was geweest.

Er staat kippepoot en een ovenschotel met aardappelpuree en groente op het programma,

zaterdag, 11 juli 1998.

Er werd een vrij-ontbijt uitgeschreven.

D.w.z ontbijt tussen 09 en 11 uur.

We blijven vandaag voor de kant liggen in de haven van Castletown daar er veel wind op zee is voorspelt. (windkracht 7 tot 9)

Tevens liggen we ingebouwd tussen andere vissers die met het weekeinde aan de wal blijven.

De opties voor overdag zijn wandelen of met een busje een rondrit maken indien mogelijk hier in de buurt.

Het blijkt dat het vrij behoorlijk te regenen, maar eens zien wat we gaan doen. Het wordt 'wandelen' in vol ornaat met laarzen en regenkleding aan.

In het begin begeven we ons nog op gebaande paden, maar dit is gauw afgelopen, als we op zanderige modderpaden vol met diepe gaten van de poten van de runderen die daar geweid word terechtkomen, waar de laarzen goed van pas komen in de stromende regen.

We moeten ons soms langs de helling van een heuvel naar beneden laten glijden, een brug zoeken om over een snel stromende beek te komen.

Uiteindelijk geraken we weer in de bewoonde wereld, waar we in een cafetaria in het dorp neerstrijken en ons te goed doen aan de lokale heerlijkheden van de keuken aldaar.

Als we een beetje opgedroogd zijn begeven we ons weer aan boord van de Tecla waar we ons oprissen en omkleden.

Na het diner gaan we naar de pub voorzien van een televisietoestel om Nederland Craoatie (1-2) te zien onder het genot van een pintje bier.

Zondag, 12 juli 1998.

De wind giert krachtig door de verstaging van de ons omringende schepen.

We mogen ons gelukkig prijzen dat we voor de wal in een beschutte haven liggen.

Wederom een uitslaap corvee...

Het is droog weer met wat zon, en het zal vandaag zo blijven ook.

Na de brunch stappen we aan land, na eerst over de andere schepen geklauterd hebben.

We blijven zoveel mogelijk op de verharde wegen, in tegenstelling tot gisteren.

We gaan op weg, met bet bestemming Dunboy-castle welke uit het midden der 18de eeuw stamt.

We lopen onderweg over een stuk strand dat door de eb drooggevallen is.

Bij de kasteelpoort aangekomen blijkt er een klein winkeltje te zijn voor frisdrank en ijs. De 'poortwachter' blijkt een Nederlander te zijn die zich hier gevestigd heeft in Ierland..

We maken een praatje, eten een ijsje, drinken een blikje Coca-Cola.
Dan betalen we de toegang (50p) en gaan op weg naar de kasteelruine.
We lopen er doorheen, alleen de muren zijn overeind gebleven.
De tussenliggende houten vloeren zijn verdwenen.
We maken een omtrekkende beweging door het bos en komen via een andere route
weer bij de kasteelpoort uit.
Daar wordt wederom wat gegeten of gedronken.
Nadat iedereen weer wat is uitgerust aanvaarden we de voettocht
terug naar de Tecla.
Vanmorgen kwam een van de 'buur'-vissers of er interesse was in vis....
Het blijkt z.g monkvis te zijn.
Deze heeft een enorm grote kop welke niet eetbaar is, en een kleiner achterlijf.
Tegen een fles wijn als ruilmiddel wordt er een mand met in ruim ijs liggende
vis geruild.
Jaap informeert aan de vissers hoe de vis verwerkt en klaargemaakt moet worden.
Jaap neemt direct een aanvang met het schoonmaken van de enorme vissen.
(zie de foto's).
Rens, 10 jaar oud, zoon van Jan en Monica assisteert Jaap met het overboord
zetten van de koppen en andere resten van de vissen.
(Rens is n.l dol op vissen met een net.)
De vis wrdt in aluminiumfolie gewikkeld en in de oven gebakken.
de monkvis smaakt perfect. Zo'n kwaliteit is ongehoord, zo vers uit het water
en op het bord.
Volgens jaap is deze vis in Nederland in gespecialiseerde viswinkel wel te koop.
In Nederland is dat echter een kostbare aangelegenheid , want men moet de
complete vis aankopen (geschatte prijs fl. 25.-- per kg), terwijl 60 procent
van de vis (de kop) niet eetbaar is.

Maandag, 13 juli 1998.

Vandaag na 3 overnachtingen in Castletownbere kiezen we weer het ruime sop.
Daar de Tecla 'ingebouwd tussen andere vissersschepen ligt is er enige
samenwerking tussen de burens noodzakelijk.
Na het nodige gemanoeuvreer lukt het om tussen de schepen vandaag te komen.
We verlaten de haven , doch Jaap stelt vast dat buitengaats nog te veel deining
staat voor een zeereis.
Om toch heerlijk te kunnen zeilen kiest Jaap de schipper als oplossing om naar
een vorige baai te gaan binnen door, in de luwte van een eiland naar Glengardiff
waar we al eerder op de rede voor anker gelegen hebben.
Zo gezegt, zo gedaan. 's-avonds liggen we na een heerlijk dagje
zeilen weer voor de rede aldaar.
Iedereen gaat doen waar deze zin in heeft.
Dit verschilt voor Jaap en Rens in vissen waarbij een kleine haai
gevangen wordt, die weer teruggezet wordt natuurlijk.
Er wordt veel gelezen. Ad mijn hutmaat blijkt tekenmateriaal bij zich te
hebben en maakt een mooie tekening in potlood en pastelkrijt.

Dinsdag, 14 juli 1998.

Vanmorgen werd er vertrokken van de rede van Glengardiff.
De wind is krachtig, sterkte 6. Er is voor de veiligheid een rif in het
grootzeil gestoken om de oppervlakte van het grootzeil te verminderen.
Het gaat er hard aan toe.
De wind is wat variabel van richting gunstig voor de richting
waarheen we moeten gaan. dat betekend kruisen geblazen.
De baai is ruim van breedte maar moeten toch vaak overstag, dit komt de routine
ten goede.
Bij de rede van Laurenskov gaan we aan het einde van de middag voor anker.
Een groot aantal schepelingen waar onder jaap en Jennie gaan aan land met de
bijboot.
Jan en Monica nemen de honneurs waar voor de bewaking van het schip en het
verzorgen van de avondmaaltijd.
Als de passagiers van de wal weer aan boord zijn gekomen gaan we

aan tafel voor de gemeenschappelijke maaltijd...
De verdere avond wordt spelletjes spelend en lezend doorgebracht.

Woensdag, 15 juli 1998.

Vaartocht van Laurenskov naar Port Magee.

We vertrekken van de rede van Laurenskov in de richting van Castletowshire dat we aan stuurboord olaten liggen.

We zien ook weer het kasteel van afgelopen zondag, de wind is te gering om te kunnen zeilen.

De windrichting is noord-west, precies de richting waarna we heen moeten...
Kruisen hebben we dinsdag al genoeg gedaan.

Om schade aan de zeilen te voorkomen gaat de tocht op de motor.

De wind is weliswaar niet sterk, er staat nog wel een raar soort branding..

Een onbestemd gevoel blijft de dag hangen in m'n lijf.

11 kilometer voor de havenplaats Port Magee is een zandsteenrots waarop een vogelkolonie op gevestigd is.

Behalve 20 duizend Jan van Genten (gannets) zitter er verder nog Kittiwakers, rasonbirds en guillemots (nog te vertalen)... op dit rotseiland.

We liggen uiteindelijk aan de kade van Port Magee.

Uit de haven vertrekken regelmatig rondvaartbootjes richting het vogeleiland voor de toeristen.

Donderdag, 16 juli 1998.

Port Magee.

We blijven hier vandaag liggen . Samen met Effi en Thomas (uit oostelijk Duitsland, die hier aan boord hun wittebroodsweken vieren) , Barbara en Wilma (basisschoollerares) gaan we een flinke wandeling maken.

We moeten eerst een brug over de baai en daarna een verharde weg omhoog die naar de top van de klif leidt. Op de bergweiden grazen schapen.

Om nu voor de boeren uit elkaar te houden op welke boerderij een schaap thuishoort zijn de schapen met verf gemarkeerd.

Het is een bond kleuren pakket op al die schapenruggen.

Uiteindelijk komen we na 1,5 uur wandelen op het uitzichtpunt aan.

Daar hebben we ook een goed uitzicht op de 2 eilanden voor de kust.

Op een van de eilanden is de eerdergenoemde vogelkolonie die we gisteren gepasseerd waren, op het andere eiland is sinds de 6de eeuw na Chr. een 'monastrie' gevestigd.

De monniken hebben de aanvallen van de Noormannen door hun zeer ontoegankelijke locatie kunnen overleven.

Kort nadat we de top bereikt hebben gaat het op de terugweg vanuit de zee motregen.

Het lijkt wel of er een gordijn wordt dichtgetrokken, de eilanden zijn gelijk onzichtbaar geworden.

We worden allemaal aan onze rechterzijde flink nat.

We volbrengen de afdaling en gaan aan boord van de Tecla lunchen want het werd er wel tijd voor (14.30 uur).

Om ongeveer 16 uur als we weer opgedroogd zijn of omgekleed en geluncht hebben zijn zoveel schepelingen aan boord dat we met 11 personen een bezoek gaan brengen aan het nabij gelegen bezoekerscentrum.

daar is van alles te lezen, te zien en op een diapresentatie te horen omtrent de geschiedenis van de eilanden voor de kust gelegen.

Na afloop gaan we weer aan boord.

Aldaar wordt mij verzocht een 2-tal felicitatiekaarten te ondertekenen.

Ik vraag voor wie deze zijn.

Eveli, de dochter van Jennie blijkt in de vakantie jarig geweest te zijn.

De andere kaart is voor Effi en Thomas die hun wittebroodsweken vieren bij ons aan boord van de Tecla. (Daar waren we op de Tecla achter gekomen)

De kaarten werden tijdens het avondeten met een aardigheidje erbij aangeboden. Jennie had een grote hoeveelheid Crab kunnen inslaan bij de vissers.

's-middags werden de krabbepoten met een notenkraker gebroken en het vlees eruitgehaald. De krab werd in het voorafje verwerkt.

Voor het feest had ik zelf de door Jeanine meegegeven zeemanskaarsjes beschikbaar gesteld om deze op de feestavond te kunnen branden. Het natafelen met de koffie als besluit duurde wel tot 23.30 uur. Een hand vol schepelingen nam ieder een paar lege flessen onder de arm en brachten deze gezamenlijk naar de aanwezige glasbak. (bottlebank geheten aldaar). Aaneensluitend werd er dan nog een afaakkertje genomen in de plaatselijk pub aan de haven.

...Inclompleet einde van het verslag.

Het originele document nog zien raad te plegen of ander afgeleid tekstbestand.